ΓΑΛΛΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ ΤΟΥ PIERRE CHANLAINE

ΟΙ ΣΥΝΩΜΟΤΑΙ

ΜΙΑ μέρα, ἕνας φίλος μου μὲ πῆρε καὶ πήγαμε μαζὺ νὰ ἐπισκεφθοῦμε τὰ ἐρείπια τῆς μονῆς τῶν Ἀδελφῶν τῆς Σιωπῆς, στὰ περίχωρα τοῦ Περιγκόρ. Ὁμολογῶ ὅτι δὲν θὰ ἀποφάσιζα ποτὲ νὰ κάνω τὴν κουραστικὴ αὐτὴ ἐκδρομή, κάτω ἀπὸ τὸν ἥλιο, ἂν ὁ φίλος μου δὲν μοῦ ἔδινε τὴν ὑπόσχεσι ὅτι θὰ μοῦ ἐξιστοροῦσε μιὰ δραματικὴ ἐρωτικὴ περιπέτεια, ποὺ συνέβη πρὶν ἀπὸ πολλὰ χρόνια σὲ μιὰ γυναῖκα τῆς οἰκογενείας του. Πράγματι, ἀφοῦ κάναμε μιὰ βόλτα στὰ χαλάσματα τοῦ μοναστηριοῦ, ὁ φίλος μου μὲ ὡδήγησε στὴν αὐλή, στὴν ὁποία ἔθαβαν ἄλλοτε τὶς καλόγρηες, στάθηκε μὲ φανερὴ συγκίνησι μπρὸς σὲ μιὰ χορταριασμένη ταφόπετρα καὶ μοῦ εἶπε :

—Ἐδῶ εἶνε θαμμένη ἡ μακρυνὴ συγγένισά μου, γιὰ τὴν ὁποία σοῦ ἔκανα ἤδη λόγο, ἡ ἀδελφὴ Κλημεντίνη ἢ Φλωράνς Μαλντιέ, μὲ τὸ πραγματικό της ὄνομα. Καὶ τώρα, ἄκουσε καὶ τὴν ἱστορία, ποὺ σοῦ ἔχω ὑποσχεθῆ...

Ὁ φίλος μου, ἀφοῦ ἔμεινε λίγο σιωπηλός, γιὰ νὰ συγκεντρώσῃ τὶς ἀναμνήσεις του, ἄρχισε νὰ μοῦ διηγεῖται :

—Ἡ Φλωράνς δὲν θὰ ἦταν πάνω ἀπὸ δεκαοχτὼ χρόνων, ὅταν, στὰ 1811, τὴν πάντρεψαν μὲ τὸ συνταγματάρχη Ράμπ. Ὁ γάμος αὐτὸς ἔγινε ὄχι ἐπειδὴ τὸν ἤθελε ἡ Φλωράνς, ἀλλὰ γιατί αὐτὴ ἦταν ἡ ἐπιθυμία τῶν γονέων της... Καὶ ἡ δυστυχισμένη νέα ἀναγκάστηκε νὰ ὑποταχθῆ στὴ θέλησί τους, ἂν καὶ κατὰ βάθος ἀγαποῦσε τὸν ταγματάρχη Λαμπόρντ, διοικητὴ τοῦ τάγματος τῶν Οὐσσάρων. Λίγες μέρες πρὶν ἀπὸ τὸν ἀνάμποστο αὐτὸ γάμο — ὁ Ράμπ ἦταν εἰκοσιπέντε χρόνια μεγαλύτερος ἀπὸ τὴ Φλωράνς — ἡ συγγένισά μου συναντήθηκε κρυφὰ μὲ τὸν Λαμπόρντ καὶ τοῦ εἶπε :

—Πρέπει τώρα νὰ τὸ πάρουμε ἀπόφασι ὅτι δὲν μποροῦμε νὰ ζήσουμε μαζί... Σὲ παρακαλῶ νὰ ἔχῃς στὸ μέλλον ὑπ' ὄψιν σου ὅτι ἀνήκω σ' ἄλλον ἄνδρα.... καὶ ὅτι ὁ σύζυγός μου εἶνε τρομερὰ ζηλότυπος... Ἂν μ' ἀγαπᾶς πραγματικά, πρέπει νὰ μὲ ξεχάσῃς...

—Γιὰ πάντα ; ρώτησε ὁ Λαμπόρντ, μὲ φωνὴ ποὺ τρεμε ἀπὸ συγκίνησι.

—Αὐτὸ δὲν μπορῶ νὰ τὸ ξέρω...

—Ἂν, μιὰ μέρα, ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τὸ σύζυγό σου, γιὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλο λόγο, θὰ δεχθῆς νὰ γίνῃς γυναῖκα μου ;...

—Μ' ὅλη μου τὴν καρδιά...

Μὲ τὴν ἀόριστη αὐτὴ ἐλπίδα, ὁ Λαμπόρντ μπόρεσε νὰ ἀνθέξῃ στὴ δοκιμασία νὰ δῇ τὴ γυναῖκα ποὺ ἀγαποῦσε νὰ ἑνώνεται μ' ἕναν ἄλλο... Ἐξ ἄλλου, δὲν ἔπαψε, καὶ μετὰ τὸ γάμο, νὰ τὴν βλέπῃ κάτου - κάτου, καὶ αὐτὸ τὸν παρηγοροῦσε γιὰ τὴν δυστυχία του. Μιὰ μέρα ὅμως ὁ συνταγματάρχης Ράμπ πληροφορήθηκε ἀπὸ μερικοὺς φλύαρους συναδέλφους του τοὺς τριγεροὺς δεσμοὺς ποὺ ὑπῆρχαν μεταξὺ τοῦ Λαμπόρντ καὶ τῆς γυναίκας του καὶ ἀπαγόρευσε στὴν Φλωράνς νὰ ξαναδῇ τὸν ταγματάρχη... Συγχρόνως ἔδωσε στὸν Λαμπόρντ νὰ καταλάβῃ ὅτι θὰ πλήρωνε πολὺ ἀκριβὰ κάθε ἀπόπειρά του νὰ ξαναπλησιάσῃ τὴν Φλωράνς..

—Σᾶς προσκαλῶ νὰ μοῦ παραδώσετε τὸ ξίφος σας !...

Τὸ πρωὶ τῆς 23 Ὀκτωβρίου 1812 καὶ ἐνῶ ὁ αὐτοκράτωρ Ναπολέων πολεμοῦσε στὴ Ρωσσία, ὁ στρατηγὸς Μαλέ, ὁ ὁποῖος εἶχε καταστρώσει ἀπὸ καιρὸ τὸ τρελλὸ καὶ παράτολμο σχέδιο νὰ ἐκθρονίσῃ τὸν Κορσικανὸ καὶ νὰ καταλάβῃ αὐτὸς τὴ θέσι του, κατώρθωσε, παρασύροντας μὲ τὸ μέρος του μερικοὺς μωροφιλοδόξους ἀξιωματικούς, νὰ σηκώσῃ στὰ ὅπλα μερικὲς φρουρές, νὰ σκοτώσῃ τὸν στρατηγὸ Οὐλέν, στρατιωτικὸ διοικητὴ τῶν Παρισίων, καὶ νὰ γίνῃ, γιὰ λίγες ὧρες, πραγματικὸς κύριος τῆς Γαλλικῆς πρωτευούσης. Τὴν παροδικὴ αὐτὴ ἐπικράτησί του τὴν ὤφειλε στὸ ὅτι διέδωσε τὴν εἴδησι ὅτι ὁ Ναπολέων εἶχε πεθάνει ἔξω ἀπὸ τὴ Μόσχα καὶ ὅτι αὐτὸς θ' ἀνελάμβανε τὴ διακυβέρνησι τοῦ κράτους, γιὰ νὰ μὴ διασαλευθῇ ἡ τάξις. Τὴν πληροφορία αὐτὴ τὴν πίστεψε καὶ ὁ συνταγματάρχης Ράμπ, ὁ ὁποῖος κινητοποίησε ἀμέσως τὸ σύνταγμά του καὶ κατέλαβε ἕνα ἐπίκαιρο σημεῖο τῶν Παρισίων.

Ὁ Λαμπόρντ, φανατικὰ ἀφοσιωμένος στὸν αὐτοκράτορα καὶ μαντεύοντας τοὺς πραγματικοὺς σκοποὺς τοῦ Μαλέ, κατώρθωσε, ἐπὶ κεφαλῆς τῶν οὐσσάρων του, νὰ διασκορπίσῃ τοὺς συνωμότες καὶ νὰ συλλάβῃ αἰχμάλωτο καὶ τὸν ἀρχηγό τους... Ὕστερα πῆγε καὶ βρῆκε τὸν Ράμπ, τοῦ ἀνακοίνωσε ὅτι κατεπνίγη τὸ συνωμοτικὸ κίνημα καὶ τοῦ συνέστησε νὰ διατάξῃ τοὺς ἄνδρας του νὰ γυρίσουν στὸ στρατῶνα τους, γιατί δὲν ὑπῆρχε κανένας κίνδυνος νὰ διασαλευθῇ ἡ τάξις ἀπὸ τὴν κωμικὴ ἀπόπειρα ἑνὸς ἀνισορρόπου.

—Ἂν ὁ αὐτοκράτωρ πέθανε πράγματι, πρόσθεσε, θὰ τὸ μαθαίναμε πρῶτα ἐμεῖς... Δὲν πρέπει νὰ ἀναμιχθῆτε στὴν ἐγκληματικὴ αὐτὴ συνωμοσία...

Μὰ ὁ Ράμπ ἀρνήθηκε νὰ διατάξῃ τοὺς ἄνδρες του νὰ ἐπιστρέψουν στὸν στρατῶνα, ὄχι ἐπειδὴ εἶχε διάθεσι νὰ ἐπαναστατήσῃ κατὰ τοῦ Ναπολέοντος, μὰ ἐπειδὴ δὲν ἤθελε νὰ ὑπακούσῃ στὸν Λαμπόρντ, ποὺ τὸν μισοῦσε θανάσιμα.

—Ἀρνεῖσθε, συνταγματάρχα, νὰ ὑπακούσετε ; βριχήθηκε ὁ Λαμπόρντ.

—Μάλιστα ! ἀπεκρίθηκε ὁ Ράμπ.

—Ἀφοῦ εἶνε ἔτσι, σᾶς προσκαλῶ νὰ μοῦ παραδώσετε τὸ ξῖφος σας !

—Οὔτε αὐτὸ δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ !...

Καὶ ὁ Ράμπ, λέγοντας τὰ λόγια αὐτά, τράβηξε τὸ σπαθί του καὶ πῆρε στάσι ἐπιθετική. Τὸ ἴδιο ἔκανε καὶ ὁ Λαμπόρντ. Οἱ δυὸ ἄνδρες ἦσαν ἕτοιμοι νὰ μονομαχήσουν, ὅταν ξαφνικὰ ἔφτασε λαχανιασμένος ἕνας ἀξιωματικός.

—Ὁ στρατηγὸς Οὐλὲν βρέθηκε δολοφονημένος στὸ γραφεῖο του !... φώναξε.

Ὁ διοικητὴς τοῦ τάγματος τῶν οὐσσάρων ὠχρίασε. Ἡ εἴδησις αὐτὴ τὸν κατατάραξε, ὄχι τόσο γιατί ἀγαποῦσε καὶ σεβότανε τὸ στρατηγό, ὅσο γιατί τὸ ἔγκλημα αὐτὸ ἦταν ἐνδεικτικὸ τῆς ἀνώμαλης καταστάσεως. Ὁ Ράμπ περίμενε ν' ἀρχίσῃ ἡ μονομαχία. Μὰ ὁ Λαμπόρντ εἶχε λησμονήσει κιόλας τὴ σκηνὴ ποὺ συνέβη πρὶν ἀπὸ λίγη ὥρα. Συλλογιζότανε μονάχα τὸν αὐτοκράτορα, τοῦ ὁποίου ἡ δόξα κινδύνευε νὰ βαραθρωθῆ ἀπὸ τὴν ἀπρόοπτη αὐτὴ περιπέτεια. Κατάλαβε ὅτι ἔπρεπε νὰ φανῆ ταχὺς καὶ ἀποφασιστικός, γιὰ νὰ περισώσῃ τὴν κατάστασι. Καὶ γυρνώντας πρὸς τοὺς οὐσσάρους του, ποὺ περίμεναν μὲ τὴν ἀγωνία ζωγραφισμένη στὸ πρόσωπο, τοὺς εἶπε :

—Εἶνε δυνατὸν νὰ παρακολουθήσετε ἀπαθεῖς καὶ ἀδιάφοροι μιὰ συνωμοσία, ποὺ στρέφεται κατὰ τοῦ αὐτοκράτορός σας ;

—Ὄχι ! ἀπεκρίθηκαν ἐκεῖνοι, μὲ μιὰ φωνή.

—Συλλάβετε λοιπὸν τὸν συνταγματάρχη Ράμπ καὶ θέσατέ τον ὑπὸ αὐστηρὰν ἀπομόνωσι !...

Ὁ Ράμπ δοκίμασε ν' ἀμυνθῆ. Μὰ ἦταν πολὺ ἀργὰ πειά... Οἱ οὐσσάροι χίμησαν ἀπάνω του καὶ τὸν κατέστησαν ἀνίκανο νὰ κάνῃ τὴν παραμικρὴ κίνησι...

Καὶ ὕστερα ἀπὸ λίγες μέρες, στὶς 19 Ὀκτωβρίου 1812, μὲ τὴ δύσι τοῦ ἡλίου, ὁ Μαλὲ καὶ οἱ συνένοχοί του, μεταξὺ τῶν ὁποίων συγκαταλέξανε ἄδικα καὶ τὸν συνταγματάρχη Ράμπ, τυφεκιζόντουσαν στὸ σινγήθη τόπο τῶν θανατικῶν ἐκτελέσεων...

Ὁ Λαμπόρντ θριαμβεύνε γιὰ πολλοὺς καὶ διαφόρους λόγους. Εἶχε προβιβασθῆ ξαφνικὰ σὲ συνταγματάρχη, εἶχε ἀπαλλαγῆ ἀπὸ ἕναν ἐπικίνδυνο ἀντίζηλο καὶ, τὸ κυριώτερο, μποροῦσε πειὰ νὰ ἐλπίζῃ θετικὰ ὅτι θὰ ἔπαιρνε γυναῖκα τὴν Φλωράνς... Πρέπει τώρα νὰ σημειωθῆ ὅτι τὸν Ράμπ δὲν τὸν συνέλαβε γιὰ νὰ τὸν ἐνοχοποιήσῃ καὶ νὰ προκαλέσῃ τὴν τιμωρία του, μὰ ἐπειδὴ πίστευε βαθειὰ ὅτι εἶχε ἀναμιχθῆ στὴ συνωμοτικὴ κίνησι. Ἄλλο ζήτημα ἂν θὰ μποροῦσε κανεὶς νὰ κάνῃ τὴ σκέψι ὅτι ὁ Λαμπόρντ προκάλεσε ἐπίτηδες τὴν ἐνοχοποίησι τοῦ Ράμπ, ἀφοῦ εἶχε τόσα ὠφελήματα ἀπὸ τὸ θάνατό του.

Ἕνα πρωὶ ὁ ἀντισυνταγματάρχης Λαμπόρντ παρουσιάστηκε στὴ Φλωράνς Βαλντιὲ καὶ τῆς ἐτενθύμισε τὴν ὑπόσχεσί της.

—Μοῦ εἴχατε πῆ, ὅτι ἂν ἐξαφανιζόταν ὁ Ράμπ ἀπὸ τὴ μέση, θὰ δεχόσαστε νὰ γίνετε γυναῖκα μου... Θυμόσαστε τὰ λόγια αὐτά ;...

Μὰ ἡ Φλωράνς δὲν τοῦ ἔκανε τὴν ὑποδοχὴ ποὺ περίμενε ἐκεῖνος.

—Ἂν ὁ Ράμπ σκοτωνότανε στὸν πόλεμο, τοῦ ἀποκρίθηκε, δὲν θὰ εἶχα καμμιὰ ἀντίρρησι νὰ κρατήσω τὴν ὑπόσχεσί μου... Τὸν τουφεκίσανε ὅμως ὡς συνωμότη καὶ δὲν μπορῶ νὰ λησμονήσω ὅτι σεῖς διατάξατε νὰ τὸν συλλάβουν...

—Ἔκανα ἁπλῶς τὸ καθῆκον μου...

—Ναί, τὸ ξέρω.... Ὡστόσο....

—Φλωράνς !... Τί εἶνε αὐτὰ ποὺ λέτε !... Μὲ κατηγορεῖτε !...

—Δὲν σᾶς κατηγορῶ. ἀγαπητέ μου φίλε ! ἐξακολούθησε ἡ Φλωράνς, χαμογελώντας μελαγχολικά. Μὰ ἐπειδὴ καταλαβαίνω ὅτι δὲν θὰ μπορέσω ποτὲ νὰ βγάλω ἀπὸ τὸ νοῦ μου τὴ σκέψι αὐτή, ἀπεφάσισα νὰ μὴ σᾶς παντρευτῶ... Θὰ γίνω καλόγρηα...

—Καλόγρηα !... τραύλισε ὁ Λαμπόρντ. Μὰ γιατί νὰ θάψετε τὰ νειάτα σας, τὴν ὀμορφιά σας, στοὺς κρύους τοίχους ἑνὸς μοναστηριοῦ ;

—Θέλετε νὰ μάθετε τὸ γιατί ; ρώτησε ὑπόκωφα ἡ Φλωράνς.

—Ναί !...

—Μάθετέ το, λοιπόν ! Γιατί σᾶς ἀγαπῶ, γιατί καταλαβαίνω ὅτι δὲν θὰ μπορέσω νὰ πάρω ἄλλον ἄνδρα ἀπὸ σᾶς.... Καὶ ἀφοῦ μᾶς χωρίζει τώρα ὁ νεκρὸς Ράμπ, εἶμαι ἀποφασισμένη νὰ καθῶ ἀπὸ τὸν κόσμο...

Καὶ ἡ Φλωράνς, χωρὶς νὰ συγκινηθῆ διόλου ἀπὸ τὰ δάκρυα τοῦ Λαμπόρντ, μπῆκε στὸ μοναστῆρι τῶν Ἀδελφῶν τῆς Σιωπῆς, γιὰ νὰ μὴ βγῇ ἀπὸ κεῖ μέσα πειὰ ζωντανή...

ΠΙΕΡ ΣΑΝΛΑΙΝ